

РЕШЕНИЕ

№ 35732

гр. София, 30.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 77 състав, в
публично заседание на 16.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Баева

при участието на секретаря Антонина Митева, като разгледа дело номер **8300** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. Н. "apis://B.=N.&D.=10623&T.=A.&T.=201" чл. 68л, ал. 1 от Закона за защита на потребителите (ЗПП).

Образувано е по жалбата на „Сити Кеш“ ЕООД със седалище и адрес на управление [населено място], срещу Заповед № 5852/29.11.2024 година на Председателя на Комисия за защита на потребителите, с която на жалбоподателя е забранено да използва заблуждаваща нелоялна търговска практика, като не предоставя информация за условията на които следва да отговаря поръчителя, чрез Стандартния европейски формуляр.

Жалбоподателят твърди, че оспорената заповед е постановена от некомпетентен орган, при допуснати съществени процесуални нарушения, при неправилно приложение на материалния закон и в несъответствие с целта му. Твърди, че са приложими разпоредбите на Закона за потребителския кредит, в които не е предвидено налагане на принудителна административна мярка при извършване на административно нарушение. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваната заповед.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуален представител, поддържа жалбата.

Ответникът – Председателят на Комисията за защита на потребителите, чрез процесуален представител, оспорва жалбата. Моли съда да постанови решение, с което да я отхвърли.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Със Заповед № 5852/29.11.2024 година Председателят на Комисията за защита на потребителите е разпоредил забрана за прилагане на нелоялна търговска практика по чл. 68г, ал. 1 от ЗЗП,

изразяваща се в непредставяне, чрез Стандартния европейски формуляр, на информация за условията, на които следва да отговаря поръчителя. За да постанови този резултат органът е приел, че жалбоподателят е сключил Договори за потребителски кредит, по който се изисква обезпечение. Приел е, че в предоставените на клиента Стандартни европейски формуляри не се съдържа информация за условията, на които следва да отговаря поръчителят. Приел е, че това представлява нелоялна търговска практика по чл. 68е, ал. 2, вр. чл. 68г, ал. 1, вр. чл. 68в от ЗЗП. Заповедта е връчена на жалбоподателя на 21.07.2025 година, поради което подадената на 04.08.2025 година от адресата на акта е допустима за разглеждане.

Административното производство е започнало по инициатива на административния орган. От жалбоподателя е изисквана информация за сключени договори за потребителски кредит.

В Протокол № 43/29.11.2024 година от редовно заседание на Комисия за защита на потребителите е обективизирано решението за издаване на оспорената заповед.

Между страните няма спор, че на 11.11.2024 година и 12.11.2024 година са сключени потребителски кредити № № 1183874 и 1184987 година в чл. 5 на които се съдържа клауза обезпечаване на кредита, чрез безусловна банкова гаранция или поръчителство. Въведени са изискванията, на които трябва да отговаря поръчителят.

Видно от представения Стандартен европейски формуляр, същият не съдържа информация за условията, на които следва да отговаря поръчителя.

Уредбата на нелоялните търговски практики се съдържа в глава IV, раздел IV от ЗЗП, който възпроизвежда уредбата в Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11.05.2005 година относно нелоялните търговски практики към потребители на вътрешния пазар (Директива за нелоялни търговски практики).

Съгласно разпоредбата на чл. 68е, ал. 2 от ЗЗП заблуждаваща е и всяка търговска практика, при която чрез премълчаване, имайки предвид елементите по ал. 1, търговецът прикрива съществена информация по смисъла на ал. 1 или я предоставя по неясен, неразбираем или двусмислен начин, или не я предоставя своевременно, или при която търговецът не посочва своята истинска търговска цел, ако тя не се разбира от контекста и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение от средния потребител, което той не би взел без използването на търговската практика.

Съгласно § 13, т. 23 от Допълнителните разпоредби на ЗЗП, „търговска практика“ е всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на потребителите. С оглед защита на потребителите от нелоялни търговски практики и от техните вредни последици, разпоредбата на чл. 68в от ЗЗП забранява императивно използването на такива.

Съдът намира, че оспорения административен акт е издаден от компетентен орган в кръга на предоставените му правомощия, арг. чл. 68л, ал. 1 от ЗЗП.

Съдът намира, че заповедта е издадена при спазване на административнопроцесуалните правила. Основният фактически състав на нелоялната търговска практика изисква кумулативно наличието на три елемента: първо, да е налице търговска практика, свързана с предлагането на стока или услуга; второ, тази практика да противоречи на изискването за добросъвестност и компетентност; и трето, да променя или да е в състояние да промени съществено икономическото поведение на средния потребител.

Дружеството-жалбоподател предоставя услуги, като съдържаща се в договора за потребителски договор клауза не се съдържа в Стандартния европейски формуляр.

Преценката за възможността за въвеждане в заблуждение законодателят изисква да се направи спрямо средния потребител - чл. 68г, ал. 1 и чл. 68д, ал. 1 от ЗЗП. Българският законодател не е дал легално определение на понятието среден потребител. Законът за защита на потребителите, съгласно § 13а, т. 12, въвежда Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11.05.2005 година относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар (Директива 2005/29/ЕО). Съгласно т. 18 на преамбюла на директивата общностният акт приема като база за сравнение средния потребител, който е сравнително добре информиран и сравнително наблюдателен и предпазлив, като отчита обществените, културни и лингвистични фактори, които се тълкуват от Съда на Европейския съюз. Средният потребител е посочен като база за сравнение и в чл. 6 и 7 на Директивата, регламентиращи заблуждаващите търговски практики.

В практиката си Съдът на Европейския съюз трайно е приел, че националните юрисдикции трябва да вземат предвид възприятието на средния потребител, който е относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен (виж решение от 16.07.1998 година по дело Gut S., C-210/96, R. I-04657, т. 31; решение от 13.01.2000 година по дело E. L., C-220/98, R. I-00117, т. 27-30; решение от 19.09.2006 година по дело Lidl B., C-356/04, R., стр. I-8501, т. 78; решение от 12.05.2011 година по дело V. S. AB, C-122/10, т. 23).

В конкретния случай средният потребител не може да бъде заблуден и да сключи договор в резултат на неправилната практика.

Вярно е, че информацията е съществена и не се съдържа в Стандартния европейски формуляр. Същата, обаче, се съдържа в договора за потребителски потребителски кредит, поради което не може да се направи извод, че не е предоставена. При сключване на договор за потребителски кредит средният потребител трябва да се запознае със съдържанието на договора и да вземе информирано решение дали да го сключи.

С оглед на изложеното съдът намира, че оспорената заповед следва да се отмени като незаконосъобразна.

Жалбоподателят не е претендирал присъждане на разноски.

Предвид горното, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед № 5852/29.11.2024 година на Председателя на Комисия за защита на потребителите, с която на „Сити Кеш“ ООД със седалище и адрес на управление [населено място], ЕИК[ЕИК], е забранено да прилага нелоялна търговска практика, като не предоставя информация в Стандартния европейски формуляр за условията, на които трябва да отговаря поръчителя по договор за потребителски кредит.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14 дневен срок от получаване на съобщението с касационна жалба.

СЪДИЯ :